

RESSÒ DE LA PARAULA

Maternitat (II)

Va costar molt que a l'Església s'arribés a proclamar que Maria era realment «Mare de Déu».

Exactament 431 anys, quan així ho va declarar sinodalment l'Església a Efes.

Era una afirmació realment escandalosa per als filòsofs benpensants, per a la raó il·lustrada, com ho pot ser avui.

No són només a les raons filosòfiques el que provoca escàndol aquesta afirmació, sinó també a aquesta idea tan generalitzada que ser mare és poc més que un acte biològic que una dona decideix segons el desig, la tendència, el moment oportú des del punt de vista social, econòmic o psicològic («emocional»). Es veu que des d'aquí és molt difícil arribar a acceptar que una dona com Maria de Natzaret pugui arribar a ser considerada «Mare de Déu».

Benvinguda sigui a l'Església la reivindicació que la maternitat ha de ser un acte conscient i voluntari de la mare. Però voldríem que aquesta consciència i llibertat fes un pas més. És a dir, que fos un autèntic acte d'amor conscient i lliure, en continuïtat amb l'acte d'amor que és l'origen en el seu si d'una nova vida humana. Naturalment, si tampoc no és un acte d'amor conscient el moment d'engendrar vida, difícilment ho serà tenir un fill. Serà difícil, però no impossible; més encara serà desitjable, perquè és amor també saber rebre i acollir vida, encara que no hagi estat buscada...

Que Maria de Natzaret fos realment Mare de Déu només es pot entendre dins de la lògica de l'amor. La lògica de l'amor de Déu, de l'amor que Ell ens té, que és sempre fecund i com més perfecte és aquest amor en nosaltres, més fecund serà. «En-

FOTO: CATHOPIC

gendrar Déu en nosaltres i en els germans...». No és aquesta la missió de l'Església i la de cadascú en ella?

Ho entenen molt bé els qui han penetrat vitalment en aquesta lògica de l'Esperit, com, per exemple els nostres germans ortodoxos. Virgil Gheor-

ghiu, en la seva coneguda obra *L'hora vint-i-cinc*, confessava:

«La fe és exactament com la calor. Es transmet. Es rep de la mare. Amb la calor del seu si. De la seva llet. Dels seus llavis. En aquest moment és quan es comença a tenir fe. Com es deixa de tenir fred tocant alguna cosa calenta. Per a mi la fe és, en primer lloc, la calor de la mare. És la vida mateixa... Ens ha estat transmesa directament amb la vida per la nostra mare...»

«Ella (la meua mare) era una "teodidacta" instruída, no en una escola ni per si mateixa, sinó per Déu... La seva ignorància estava feta de simplicitat pura, la de posseir un únic i simple pensament, que escolta la Paraula sense jutjar-la...»

Sembla que s'ha estudiat seriosament la comunicació existent entre la mare i el fill que porta en el seu si i els resultats no deixen de ser sorprenents. Només això hauria de plantejar seriosos interrogants als defensors de l'avortament. Aquí volem reflexionar una mica més.

Entenem que la maternitat no sols és parir vida humana, sinó engendrar persones, en un procés que comença en el moment de la concepció i que segueix intensament durant el temps de l'educació... i tota la vida. De manera que la calor de vida, aquesta que fa viure, fa possible fins la mateixa fe en el Déu que estima maternalment.

No és una assignatura a aprendre, sinó una virtut (força) que s'ha de conrear en el cor lliure i generós.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Farts del Nadal

Ja ha passat un Nadal més. Hem menjat molt. Potser estem farts. Neules, torrons, farinots, pollastre rostit, escudella i carn d'olla. N'hem tingut prou? El Cap d'Any ens recorda que no.

Necessitem més per ser feliços. Què més ens falta? Sant Ignasi de Loiola ens ho havia avançat en començar els Exercicis Espirituals: «no el mucho saber harta y satisface el alma sino el sentir y gustar de las cosas internamente». Ens ho podem aplicar. Tot el que hem consumit aquests dies no ens ha saciat.

L'acumulació de moltes coses o de moltes vivències no és el més important a la vida. La nostra societat ens ven els seus productes i experiències com obligatoris per ser feliços. Rebem els estímuls i l'excitació d'una societat que ens força a experimentar-ho tot, a provar-ho tot, a continuar comprant encara que no necessitem res i ja ho tinguem tot.

L'infant Jesús del Pessebre, nascut en la pobresa, ens qüestiona un cop

més: I ara què? Un cop celebrat el Nadal toca preguntar-nos perquè Jesús ha vingut així sense l'embolcall de la riquesa i el poder que li correspondrien. La seva vinguda, com a bon mestre, és perquè aprenguem a viure d'una altra manera. No només no n'hem après sinó que hem capgirat el missatge. Haver viscut el Nadal no ens ha d'haver deixat molts regals ni moltes hores compartides amb molta gent.

El Nadal ens ha d'haver portat dos grans regals: un temps molt curt, limitat, pocs dies on hauríem d'haver valorat aquelles persones a les quals li hauríem d'haver dedicat un temps de qualitat, no un ésser-hi per ésser-hi. L'altre regal: haver sabut tastar («gustar») i sentir internament que Déu ens ha vingut a veure per quedar-s'hi.

Què en fem de Déu ara que el tenim aquí?

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

ECO DE LA PALABRA

Maternidad (II)

Costó mucho que en la Iglesia se llegase a proclamar que María era realmente «Madre de Dios». Exactamente 431 años, cuando así lo declaró sinodalmente la Iglesia en Éfeso. Era una afirmación realmente escandalosa para los filósofos bien pensantes, para la razón ilustrada, como lo puede ser hoy.

No son solo a las razones filosóficas lo que provoca escándalo esta afirmación, sino también a esa idea tan generalizada de que ser madre es poco más que un acto biológico que una mujer decide según el deseo, la tendencia, el momento oportuno desde el punto de vista social, económico o psicológico («emocional»). Se ve que desde aquí es muy difícil llegar a aceptar que una mujer como María de Nazaret pueda llegar a ser considerada «Madre de Dios».

Bienvenida sea en la Iglesia la reivindicación de que la maternidad ha de ser un acto consciente y voluntario de la madre. Pero quisiéramos que esta consciencia y libertad diera un paso más. Es decir, que fuera un auténtico acto de amor consciente y libre, en continuidad con el acto de amor que es el origen en su seno de una nueva vida humana. Naturalmente, si tampoco es un acto de amor consciente el momento de engendrar vida, difícilmente lo será tener un hijo. Será difícil, pero no imposible; más aún deseable, porque es amor también saber recibir y acoger vida, aunque no haya sido buscada...

Que María de Nazaret fuera realmente Madre de Dios solo se puede entender dentro de la lógica del amor. La lógica del amor de Dios, del amor que Él nos tiene, que es siempre fecundo y cuanto más perfecto es ese amor en nosotros, más fecundo será. «Engendrar a Dios en nosotros y en los hermanos...». ¿No es esa la misión de la Iglesia y la de cada uno en ella?

Lo entienden muy bien quienes han penetrado vitalmente en esa lógica del Espíritu, como, por ejemplo nuestros hermanos ortodoxos. Virgil Gheorghiu, en su conocida obra *La hora veinticinco*, confesaba:

«La fe es exactamente como el calor. Se transmite. Se la recibe de la madre. Con el calor de su seno. De su leche. De sus labios. En ese momento es cuando se comienza a tener fe. Como se deja de tener frío tocando alguna cosa caliente. Para mí la fe es, en primer lugar, el calor de la madre. Es la vida misma... Nos ha sido transmitida directamente con la vida por nuestra madre...»

«Ella (mi madre) era una "teodidacta" instruida, no en una escuela ni por sí misma, sino por Dios... Su ignorancia estaba hecha de simplicidad pura, la de poseer un único y simple pensamiento, que escucha la Palabra sin juzgarla...»

Parece que se ha estudiado seriamente la comunicación existente entre la madre y el hijo que lleva en su seno y los resultados no dejan de ser sorprendentes. Solo eso debería plantear serios interrogantes a los defensores del aborto. Aquí queremos reflexionar un poco más.

Entendemos que la maternidad no solo es parir vida humana, sino engendrar personas, en un proceso que comienza en el momento de la concepción y que sigue intensamente durante el tiempo de la educación... y toda la vida. De forma que el calor de vida, ese que hace vivir, hace posible hasta la misma fe en el Dios que ama maternalmente.

No es una asignatura a aprender, sino una virtud (fuerza) que se ha de cultivar en el corazón libre y generoso.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

Felicitación de Nadal a la Cúria

Divendres 23 de desembre va tenir lloc la tradicional felicitació de Nadal a la Casa de l'Església, amb el desig de celebrar el naixement de Jesús com a família de la diòcesi.

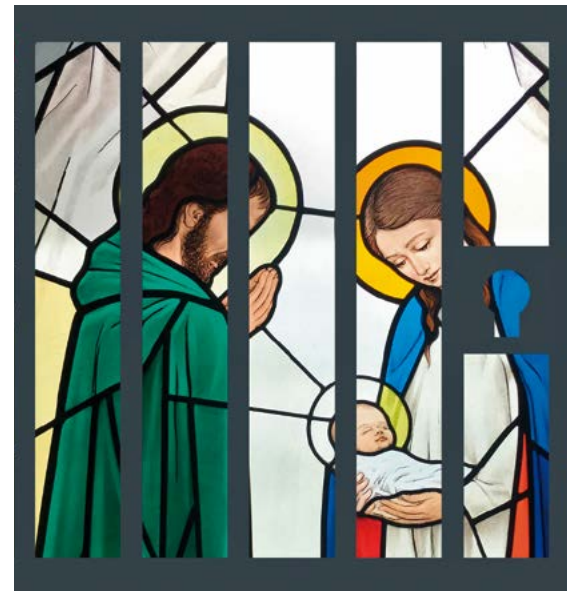
Es tracta d'un moment per a les felicitacions recíproques, d'un representant de la Cúria al bisbe Agustí i d'ell a tots els presents, però també té sempre un to especial, per ser el dia de l'ordenació sacerdotal del nostre bisbe.

Celebració del Nadal a Brians 1

El passat 24 de desembre, el bisbe Agustí va celebrar la missa de Nadal en el centre penitenciari ubicat al terme municipal de Sant Esteve Sesrovires.

La celebració va tenir lloc a la sala d'actes, on van assistir interns de tots els mòduls i també les internes del mòdul de dones.

Com ja és tradicional en acabar l'eucaristia, es va obsequiar els assistents amb un llibre que recull els evangelis del 2023, un rosari i una petita creu de fusta, i tots plegats van compartir un pica-pica de dolços de Nadal.

Trobada de formació per al clergat

Tindrà lloc el proper dimarts 10 de gener, a la Casa de l'Església, per a preveres i diaques de les dues vicaries. El tema de formació enllaça amb un dels objectius per a aquest curs, en sintonia amb el treball realitzat en la fase diocesana del Sínode: Fer servir, millorar el funciona-

ment i crear les estructures de participació que ja tenim previstes, amb una relectura del *Directori de la Parròquia* en el context de la Sinodalitat. Per aprofundir aquesta temàtica el ponent convidat és el degà de la Facultat de Teologia de Catalunya, Mn. Joan Torra Bitlloch.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

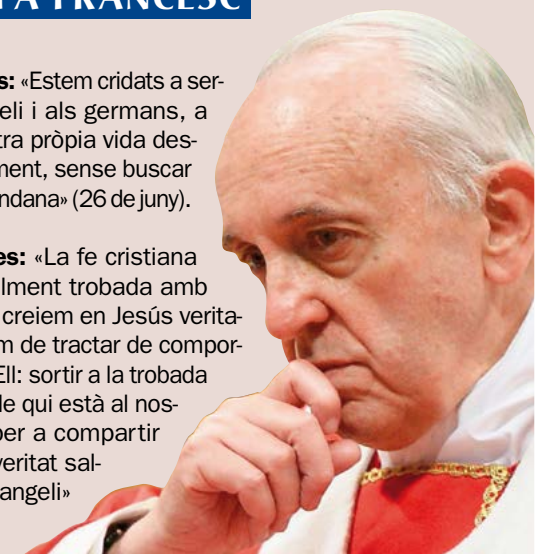
@Pontifex_es: «Demànem a Jesús la força de ser com Ell, de seguir-lo amb ferma decisió; de no ser venjatiu i intolerants

quan sorgeixen dificultats, quan ens esforcem per fer el bé i els altres no ho comprenen» (26 de juny).

@Pontifex_es: «Benvolgudes famílies, siguin signe del Crist vivent, no tinguin por del que el Senyor els demana ni de ser generoses amb Ell. Siguin la llavor d'un món més fraterno, el rostre acollidor de l'Església. I, si us plau, resin, resin sempre!» (26 de juny).

@Pontifex_es: «Estem cridats a servir a l'Evangelí i als germans, a oferir la nostra pròpia vida desinteressadament, sense buscar cap glòria mundana» (26 de juny).

@Pontifex_es: «La fe cristiana és essencialment trobada amb Jesucrist. Si creiem en Jesús veritablement, hem de tractar de comportar-nos com Ell: sortir a la trobada dels altres, de qui està al nostre costat, per a compartir amb ells la veritat salvífica de l'Evangelí» (28 de juny).

Falten 204 dies per a la JMJ Lisboa 2023!

La capital portuguesa espera milions de joves de tot el món de l'1 al 6 d'agost. Serà un esdeveniment no només per al jovent, sinó per a tota l'Església i per al país veí.

La Jornada Mundial de la Joventut (JMJ) és una trobada de joves de tot el món amb el Papa. A més, és un pelegrinatge, una festa de la joventut, una expressió de l'Església universal i un moment fort d'evangelització del món juvenil. Es presenta com una invitació a una generació determinada a construir un món més just i solidari. Tot i la seva identitat clarament catòlica, és oberta a tothom, tant als més propers a l'Església com als més distants.

Les Jornades Mundials de la Joventut tenen lloc cada any a les diòcesis (fins al 2020, coincidint amb el Diumenge de Rams i des del 2021, amb la festa de Crist Rei), però cada dos, tres o quatre anys se celebren amb caràcter internacional en una ciutat triada pel Papa, i comptant sempre amb la seva presència. Reuneix milions de joves per celebrar la fe i la pertinença a l'Església.

Des de la primera edició, que va tenir lloc a la ciutat de Roma el 1986, la Jornada Mundial de la Joventut destaca com un laboratori de fe, un lloc de naixement de vocacions per al matrimoni i la vida consagrada i un instrument d'evangelització i transformació de l'Església.

Pretén proporcionar a tots els participants una experiència d'Església universal, tot fomentant la trobada personal amb Jesucrist. És un nou impuls a la fe, l'esperança i la caritat de tota la comunitat del país d'acolliment. Tenint com a protagonistes els joves, la Jornada Mundial de la Joventut cerca, també, promoure la pau, la unió i la fraternitat entre els pobles i les nacions de tot el món.

Vull participar-hi!

La Delegació de Pastoral de Joventut del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, amb el Secretariat Interdiocesà de Joventut, organitza el pelegrinatge a la JMJ de Lisboa. Pren nota:

Del diumenge 30 de juliol al dilluns 7 d'agost de 2023.

—Adreçada a:

- joves majors d'edat (nascuts entre 1988 i fins al juliol de 2004)
- menors d'edat (nascuts entre 2007 fins als nascuts entre agost i desembre 2004)
- acompanyants de grup (sense límit d'edat)

—Preu: 425 € (inclou: inscripció a la JMJ, viatge, allotjament i àpats).

—Termini: 17 de març del 2023.

—Més informació: santfeliujove@bisbatsantfeliu.cat

Abans de l'estiu hi haurà tres moments a nivell diocesà on es podrà anar actualitzant tota la informació de la JMJ:

• Jornada d'animadors:

És organitzada pel SIJ i enguany la desenvoluparem a cadascuna de les diòcesis.

A Sant Feliu de Llobregat serà el **dissabte 4 de febrer** de 2023, de les 10 a les 13 h, al CPS Francesc Palau del Prat de Llobregat (c/ Cadaqués 2, 2n). Serà una matinal per aprendre eines per acompanyar els grups petits d'adolescents i joves.

• Trobada diocesana d'adolescents i joves:

Organitzada per l'equip de la Delegació de Joventut. Serà el **dissabte 18 de març** de 2023 a Vilafranca del Penedès, des de les 11 a les 19 h. Aquest dia també estan convocats aquells joves que celebraran el sagrament de la Confirmació.

• Enviament diocesà:

Al mes de **juliol** (data per concretar), a la Casa de l'Església de Sant Feliu de Llobregat. Ens trobarem els joves de la diòcesi que participem a la JMJ i serem enviats pel bisbe diocesà a aquest esdeveniment.

El **logotip** de la Jornada Mundial de la Joventut de Lisboa 2023, inspirat en el tema «Maria es va aixecar i va partir sense demora» (Lc 1,39), té la Creu com a element central. Aquesta és travessada per un camí on apareix l'Esperit Sant. És una invitació als joves a no conformar-se i a ser protagonistes en la construcció d'un món més just i fraterno. Els colors (verd, vermell i groc) evocuen la bandera portuguesa.

«Maria es va aixecar i va partir sense demora» (Lc 1,39) és la cita bíblica triada pel papa Francesc com a **lema de la Jornada Mundial de la Joventut**, que tindrà lloc per primera vegada a Lisboa, capital de Portugal. La frase bíblica (una cita de l'Evangeli de sant Lluc) obre el relat de la Visitació (la visita de Maria a la seva cosina Isabel), un episodi bíblic que se segueix a l'Anunciació (l'anunci de l'àngel a Maria que seria la mare del Fill de Déu, que va ser el tema de l'última JMJ, a Panamà).

AGENDA

• Cafè dels divendres.

És el nom de la iniciativa formativa que la Delegació diocesana d'Ensenyament convoca per als mestres i professors de religió, amb reconeixement del Departament d'Educació de la Generalitat. La propera cita és divendres 13 de gener, de les 18 a les 20 h, a la Casa de l'Església. Més informació ensenyament@bisbatsantfeliu.cat

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

9. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [He 1,1-6 / SI 96 / Mc 1-14-20]. Sant Eulogi de Còrdova, prev. i mr. (859) mossàrab; sants Julià i Basilissa, esposos, mrs.; sant Adrià de Canterbury.

10. ■ Dimarts [He 2,5-12 / SI 8 / Mc 1,21-28]. Sant Agatò, papa (sicilià, 678-681); sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de Cuixà; beat Gregori X, papa (1271-1276).

11. ■ Dimecres [He 2,14-18 / SI 104 / Mc 1,29-39]. Urgell: □ Beata Anna M. Janer i Anglarill, vg., fund. Germanes de la Sagrada Família d'Urgell;

sant Higini, papa (grec, 136-140) i mr.; sant Salvi, bisbe i mr.; santa Hortènsia, vg.

12. ■ Dijous [He 3,7-14 / SI 94 / Mc 1,40-45]. Sant Arcadi, mr.; sant Alfred, monjo, patró de l'amistat; sant Nazarí, monjo; santa Tatiana, mr.; sant Martí de Lleó, prev.; sant Victorià, bisbe; sant Antoni-Maria Pucci, prev. servita; santa Cesarina, vg.; sant Bernat de Corleone, rel. caputxí.

13. ■ Divendres [He 4,1-5.11 / SI 77 / Mc 2,1-12]. Sant Hilari (†367), bisbe de Poitiers i dr. de l'Església;

sant Gumersind, mr.; santa Verònica de Benasco, vg.

14. ■ Dissabte [He 4,12-16 / SI 18 / Mc 2,13-17]. Sant Joan de Ribera, bisbe de València; sant Fèlix de Nola, prev.; sant Malaquies, profeta (s. V aC); santa Macrina.

15. ■ Diumenge vinent, II de durant l'any (lit. hores: 2a setm.) [Is 49, 3-5-6 / SI 39 / 1Co 1,1-3 / Jo 1,29-34]. Sant Pau, ermità a Tebes (Egipte, s. IV); sants Maur (Maure o Mauri) i Plàcid, abats, deixebles de sant Benet (s. VI).

Baptisme del Senyor (A)

COMENTARI

«Va passar fent el bé i donant la salut a tothom»

El nucli de la festa d'avui, el dia del Baptisme de Jesús, el trobem a l'evangeli. Jesús va al Jordà per ser batejat per Joan, però aquest no ho vol fer: sap qui és Jesús. Però el Senyor li respon que el que cal fer ara és batejar-lo. I en batejar-lo es produeix la gran teofania: *Un cop batejat, el cel s'obrí i [Jesús] veié que l'Esperit de Déu baixava com un colom i venia cap a ell, i una veu deia des del cel: Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut.* Aquell Jesús que es presenta per a ser batejat com un pecador més, és en realitat, el Fill de Déu, l'estimat del Pare. El Pare només es pot complaure en ell. Ara es revela l'autèntic realitat d'aquell home encara jove que acaba d'arribar de Galilea. I les altres lectures ens ajuden a entendre qui és aquell penitent que s'atansa a Joan. La primera lectura ens recorda que ell és *el Servent* de Déu i explicita la seva missió: *Aquí teniu el meu servent, el meu estimat. He posat en ell el meu Esperit perquè porti el dret a les nacions fins a haver-lo implantat a la terra.* La seva predilecció seran els més necessitats: *Et destino a ser aliança del poble, llum de les nacions, per tornar la vista als ulls que han quedat cecs, per treure de la presó els encadenats i alliberar del calabós els qui vivien a la fosca:* és tot un programa del que portarà a terme Jesús. I sant Pere a la segona lectura defineix Jesús en termes semblants: *Parlo de Jesús de Nazaret. Ja sabeu com Déu el va consagrar ungint-lo amb Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell.* Aquest és Jesús: consagrat per l'Esperit Sant, amb gran poder, passà fent el bé i lluitant contra el mal. Aquesta és la missió de Jesús manifestada en el dia del seu baptisme. Nosaltres, batejats també com Jesús, plens del seu mateix Esperit Sant, estem cridats a continuar la seva missió, a passar pertot arreu fent el bé a tothom sense distincions i a curar tots els mals: l'egoisme, l'orgull, l'odi, el pecat.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 42,1-4.6-7)

Això diu el Senyor: «Aquí teniu el meu servent, de qui he pres possessió, el meu estimat, en qui s'ha complagut la meua ànima. He posat en ell el meu Esperit perquè porti el dret a les nacions. No crida ni alça la veu, no es fa sentir pels carrers, no trenca la canya que s'esberla, no apaga la flama del ble que vacil·la; porta el dret amb fermesa, sense defallir, sense vacil·lar, fins haver-lo implantat a la terra, fins que les illes esperin les seves decisions.

»Jo, el Senyor, t'he cridat bondadosament, et prenc per la mà, t'he configurat i et destino a ser aliança del poble, llum de les nacions, per tornar la vista als ulls que han quedat cecs, per treure de la presó els encadenats i alliberar del calabós els qui vivien a la fosca.»

▶ Salm responsorial (28)

R. *Que el Senyor beneeixi el seu poble amb el do de la pau.*

Doneu al Senyor fills de Déu, / doneu al Senyor glòria i honor, / honoreu el Senyor, honoreu el seu nom, / adoreu el Senyor, s'apareix la seva santedat. R.

La veu del Senyor es fa sentir sobre les aigües, / ve el Senyor sobre les aigües torrencials. / La veu del Senyor és potent, / la veu del Senyor és majestuosa. R.

El Déu majestuós fa esclatar la tempesta / i al seu palau tot canta: Glòria! / El Senyor té el soli en les aigües diluvials, / hi seu el Senyor, rei per sempre. R.

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols

(Ac 10,34-38)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom qui creu en ell i fa el bé, de qualsevol nacionalitat que sigui. Ell va adreçar la seva paraula al poble d'Israel, anunciant-li la nova felicitat: la pau per Jesucrist, que és Senyor de tots.

»Vosaltres ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Nazaret. Ja sabeu com Déu el va consagrar ungint-lo amb Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell.»

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu

(Mt 3,13-17)

En aquell temps, Jesús, que venia de Galilea, es presentà a Joan, vora el Jordà, perquè el bategés. Joan no el volia admetre al baptisme. Li deia: «Soc jo el qui necessito que tu em bategis. Com és que tu vens a mi?» Jesús li respongué: «Accedeix per ara a batejar-me. Convé que complim d'aquesta manera tot el que és bo de fer.» Llavors hi accedí. Un cop batejat, Jesús sortí de l'aigua a l'instant. Llavors el cel s'obrí i veié que l'Esperit de Déu baixava com un colom i venia cap a ell, i una veu deia des del cel: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat, en qui m'he complagut.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 42,1-4.6-7)

Esto dice el Señor: «Mirad a mi siervo, a quien sostengo; mi elegido, en quien me complazco. He puesto mi espíritu sobre él, manifestará la justicia a las naciones. No gritará, no clamará, no voceará por las calles. La caña cascada no la quebrará, la mecha vacilante no la apagará. Manifestará la justicia con verdad. No vacilará ni se quebrará, hasta implantar la justicia en el país. En su ley esperan las islas.

»Yo, el Señor, te he llamado en mi justicia, te cogí de la mano, te formé e hice de ti alianza de un pueblo y luz de las naciones, para que abras los ojos de los ciegos, saques a los cautivos de la cárcel, de la prisión a los que habitan en tinieblas.»

▶ Salmo responsorial (28)

R. *El Señor bendice a su pueblo con la paz.*

Hijos de Dios, aclamad al Señor, / aclamad la gloria del nombre del Señor, / postraos ante el Señor en el atrio sagrado. R.

La voz del Señor sobre las aguas, / el Señor sobre las aguas torrenciales. / La voz del Señor es potente, / la voz del Señor es magnífica. R.

El Dios de la gloria ha tronado. / En su templo, un grito unánime: «¡Gloria!». / El Señor se sienta sobre las aguas del diluvio, / el Señor se sienta como rey eterno. R.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles

(Hch 10,34-38)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Ahora comprendo con toda verdad que Dios no hace acepción de personas, sino que acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea. Envié su palabra a los hijos de Israel, anunciando la Buena Nueva de la paz que traería Jesucristo, el Señor de todos.

»Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.»

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo

(Mt 3,13-17)

En aquel tiempo, vino Jesús desde Galilea al Jordán y se presentó a Juan para que lo bautizara. Pero Juan intentaba disuadirlo diciéndole: «Soy yo el que necesito que tú me bautices, ¿y tú acudes a mí?».

Jesús le contestó: «Déjalo ahora. Conviene que así cumplamos toda justicia». Entonces Juan se lo permitió. Apenas se bautizó Jesús, salió del agua; se abrieron los cielos y vio que el Espíritu de Dios bajaba como una paloma y se posaba sobre él. Y vino una voz de los cielos que decía: «Este es mi Hijo amado, en quien me complazco.»